

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 197/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 10 marca 2020r., sygn. akt II K 156/18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	Zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

**WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut	
	<p>1. Błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia i mający istotny wpływ na jego treść, polegający na dowolnym przyjęciu przez Sąd wyrokujący, iż brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu czynu z art. 212 § 1 kk, popełnionego na szkodę J. K., podczas gdy z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków wynika, że G. W. umyślnie dokonał zarzucanego mu czynu z art. 212 § 1 kk.</p> <p>2. Błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

podstawę orzeczenia i mający istotny wpływ na jego treść, polegający na dowolnym przyjęciu przez Sąd wyrokujący, iż wypowiedzi G. W. skierowane do pracowników stacji paliw J. P. i W. T. zostały uczynione niepublicznie, podczas gdy wypowiedź oskarżonego miała wbrew twierdzeniom Sądu charakter publiczny i mogła dotrzeć do bliżej nieokreślonej liczby osób i każda z tych osób mogła zapoznać się z jej treścią.

3. Błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia i mający istotny wpływ na jego treść, polegający na dowolnym przyjęciu przez Sąd wyrokujący, iż udzielone przez oskarżonego informacje nie nosiły znamion umyślnego poniżenia J. K.,

a jedynie służyły
wykazaniu
całokształtu
konfliktu między
stronami,
podczas gdy
biorąc pod
uwagę wszystkie
okoliczności
sprawy i
zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy
należy
jednoznacznie
przyjąć, iż
właśnie ze
względu na
istniejący
konflikt między
stronami
działanie
oskarżonego
miało charakter
umyślny i
zmierzało do
zniesławienia J.
K..

4. Rażąco
naruszenie
prawa
materialnego, tj.
art. 213 §
1 kk poprzez
jego błędne
zastosowanie i
wyłączenie
bezprawności
zarzucanego
oskarżonemu
czynu, podczas
gdy wobec faktu,
iż wypowiedz
oskarżonego
nastąpiła
publicznie nie
wystąpiły
przesłanki do
zastosowania

przedmiotowego
przepisu.

5. Naruszenie
przepisów
postępowania ,
które miało
istotny wpływ na
treść orzeczenia
tj. art. 7
kpk poprzez
dokonanie przez
Sąd oceny
zebranego w
sprawie
materiału
dowodowego w
sposób
dowolny , bez
jego
wszechstronnego
rozważenia w
oparciu o zasady
logiki i
doświadczenia
życiowego, co
doprowadziło
Sąd orzekający
do niesłusznych
wniosków , że
brak jest
podstaw do
przypisania
oskarżonemu
czynu z art. 212 §
1 kk podczas gdy
z całokształtu
materiału
dowodowego
zgromadzonego
w sprawie ,
w szczególności
z wyjaśnień
oskarżonego
oraz zeznań
świadczków
wynika, że G.
W. umyślnie
dokonał
zarzucanego mu

	czynu z art. 212 § 1 kk.		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 kpk), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy oraz wyczerpującego i logicznego - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uzasadnienia			

przekonania sądu, zgodnie z wymogami określonymi w art. 424 kpk (por.m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2003 r., sygn. V KK 375/02, LEX nr 80278).

Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 kpk

Wbrew twierdzeniom skarżącego pełnomocnika oskarżyciela prywatnego sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego. W szczególności

dowody w postaci zgromadzonego w sprawie rzeczowego materiału dowodowego oraz z zeznań świadków J. K., A. B., B. B., H. K., częściowe zeznania W. T. i J. P. czy też wyjaśnień samego oskarżonego nie pozwalają na przypisanie oskarżonemu G. W. sprawstwa w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 212 § 1 kk. Powtórzyć, bowiem należy za sądem I instancji, iż przy ocenie znamion powyższego przestępstwa nie mają znaczenia subiektywne odczucia pokrzywdzonego, a jedynie ocena obiektywna, a ponadto podnoszone muszą być obiektywnie nieprawdziwe zarzuty.

Odnosząc się w dalszej kolejności do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na

uznaniu, iż słowa oskarżonego skierowane do pracowników stacji nie miały charakteru publicznego – to zarzut ten z całą stanowczością należy uznać za niezasadny. Przypomnieć należy, iż G. W. słowa swoje kierował tylko i wyłącznie do tych 2 osób, tj. W. T. i J. P. a brak jest jakichkolwiek przypuszczeń, iż pracownicy ci mogliby przekazać dalej. Na powyższe wskazywać może choćby zachowanie się tychże świadków, którzy nie chcąc brnąć w konflikt między stronami odmówiły nawet podpisania oskarżycielowi prywatnemu stosownych, stworzonych przez niego oświadczeń.

Analogicznie należy traktować zarzut pełnomocnika oskarżyciela prywatnego w zakresie

charakteru informacji, które przekazał oskarżony G. W. pracownikom stacji. Jednak w pierwszej kolejności podkreślić należy, iż w żaden sposób nie zostało udowodnione, iż oskarżony ten twierdzić miał, że oskarżyciel prywatny jest chory psychicznie i posiada „żółte papiery”. Powyższe nie znalazło potwierdzenia zarówno w zeznaniach świadków T. i P. a także w zapiskach samego oskarżyciela prywatnego. Niemniej jednak pozostałe informacje przekazane pracownikom stacji, tj. w zakresie przebywania oskarżyciela prywatnego w Szpitalu (...), domagania się zadośćuczynienia od G. W. oraz zagryzienia kur oskarżyciela prywatnego przez jego psa

okazały się prawdziwe, bowiem znalazły potwierdzenie w rzeczowym materiale dowodowym i z całą stanowczością nie można uznać, iż nosiły znamiona umyślnego poniżenia oskarżyciela prywatnego.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom skarżącego – sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia prawa materialnego, tj. art. 213 § 1 kk. W obliczu prawidłowego ustalenia przez sąd I instancji, iż wypowiedź oskarżonego nie nastąpiła publicznie a ponadto przekazane informacje stanowiły prawdę – sąd I instancji prawidłowo ustalił, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z wyłączeniem

<p>bezprawności zniesławienia.</p> <p>Zatem w przedmiotowej sprawie, w oparciu o tak zgromadzony materiał dowodowy – brak było możliwości przypisania oskarżonemu G. W. sprawstwa w zakresie zarzucanego mu prywatnym aktem oskarżenia czynu z art. 212 § 1 kk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie przedmiotowego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji i uznał, iż zebrany w</p>		

sprawie materiał dowody nie pozwolił na przypisanie oskarżonemu G. W. sprawstwa w zakresie zarzucanego prywatnym aktem oskarżenia czynu.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5.
**ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

0.11.

Przedmiot utrzymania w mocy

0.1 Brak podstaw do uznania

sprawstwa oskarżonego			
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy			
Uniewinnienie oskarżonego nie budzi wątpliwości			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2. 3.	Uwzględniając, iż również w toku postępowania odwoławczego oskarżony reprezentowany był przez adwokata wyznaczonego z urzędu sąd na podstawie § 4 ust.1-3 i 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.	

	<p>2016 poz. 1714 z późn. zm.) zasądził na rzecz adw. M. G. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.</p> <p>O kosztach postępowania odwoławczego sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze .</p>	
7. PODPIS		
Karol Skocki		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i sprawstwo	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana